

[Geert-Jørgensen.]

ikke Indtægterne ind i Kassebogen. Det er jo ganske forunderligt, og det kunde tyde paa noget sindssygt, men blot et simpelt Blik i saadan en Kassebog vilde jo straks have opdaget og klaret, at der var noget galt fat. Der er det mærkelige tillige, at dette Aar er der paa Finansloven bevilget 33 600 Kr., men Regnskabet udviser en Udgift paa 126 523 Kr., altsaa en Overskridelse paa godt 92 000 Kr. Hertil er der af Revisorerne til Statsregnskabet bemærket, at der burde være søgt Bevilling, men heller ikke dette vækker nogen Ministers Opmærksomhed eller Mistanke.

I Finansaaret 1922—23 er Jørgen Christensen Handelsminister, og i dette Aar bevilges der 80 700 Kr., nemlig paa Finansloven 65 700 Kr., paa Tillægsbevillingsloven 15 000 Kr. Regnskabet udviser en Udgift paa 104 599 Kr., altsaa en Overskridelse paa 23 899 Kr., og Arendrup stikker selv dette Aar 25 134 Kr. i Lommen. Han har regelmæssigt hævet i Finanshovedkassen dobbelt saa mange Penge, som han har forbrugt til Kontorhold, men heller ikke den daværende Handelsminister var blevet mistænksom eller havde opdaget noget i den Retning.

I Finansaaret 1923—24 er der ingen Overskridelser med Hensyn til Kontorholdskassen, men Arendrup har dette Aar hævet i Finanshovedkassen 35 172 Kr. Ifølge Kassebogen er der medgaaet 14 531 Kr. 33 Ø., Resten, 20 641 Kr. 17 Ø., er ikke overført paa næste Aars Regnskab, hvorfor han selv maa have forbrugt disse Penge.

I 1924—25 hæver han 36 946 Kr., men ifølge Kassebogen forbruger han 17 245 Kr. — Ørene lader jeg ude af Betragtning. Af Resten, 19 701 Kr., overfører han til næste Aars Kassebeholdning 4 025 Kr., de 15 679 Kr. har han selv forbrugt.

I Finansaaret 1925—26 er den højtærede Statsminister Erhvervsminister eller Minister for Handel, Industri og Søfart, og han er altsaa i dette Aar Arendrups overordnede. Paa Finansloven bevilges til Kontorholdskassen 75 000 Kr. og paa Tillægsbevillingsloven yderligere 20 000, i alt 95 000 Kr. Statsregnskabet udviser et Forbrug af 92 875 Kr. Ifølge Revisionen for 1925—26 hæver han til Kontorholdskassen i alt 31 044 Kr. Hertil kommer saa den Kassebeholdning, han har overført, 4 025 Kr. Det bliver 35 069 Kr. Han afholder Udgifter til 11 036 Kr., og de 24 033 Kr. forbruger han selv.

Her standser vi altsaa et Øjeblik ved den Sag, som nu allerede flere Gange har været omtalt, at den daværende Minister, den nuværende højtærede Statsminister, sender Anmodning først om 15 000 Kr. og dernæst om 20 000 Kr. til Finansudvalget og beder om, at det maa komme med paa Tillægsbevillingsloven. Disse Skrivelser er undertegnede af den daværende Minister og paraferede af Gustav Arendrup. Nu undrer man sig over, at det netop er Arendrup, der har underskrevet dem sammen med Ministeren, for skulde det gaa rigtigt til, saa maatte det dog være Departementschefen, som er den Embedsmand, der staar umiddelbart under Ministeren. I det Embedsvæsen, jeg har haft med at gøre igennem 40 Aar, er man i alt Fald aldrig gaaet forbi en overordnet Embedsmand. Det er altid gaaet i den bestemte Rækkefølge, efter som nu Embedsmandens Rang og Stilling er. I alt Fald indenfor det Ministerium, jeg selv sorterer under, gaar det altid saadan. Det gaar igennem Embedsmændene efter deres Rang, fra Ministeriet til Biskoppen, fra Biskoppen til Provsten, fra Provsten til Sognepræsten og tilbage igen i omvendt Rækkefølge. Men i dette Tilfælde springer man et Mellemed over: Departementschefen. Departementschefen har formentlig haft saa travlt med sine andre Bestillinger, at han slet ikke har haft Tid til at passe det Embede, som han nu en Gang indehavde og oppebar Løn for, og han burde dog i Virkeligheden have ogsaa det personlige Ansvar for Kontorchefen. Men idet Statsministeren skyder Departementschefen ud, paatager han sig i Virkeligheden selv det Ansvar, som Departementschefen havde, og i dette Ansvar, baade Departementschefens og den daværende højtærede Erhvervsministers, holder jeg mig overbevist om ligger der, ikke blot det moralske Ansvar, men ogsaa det juridiske.

Den højtærede Statsminister udtalte i Dag, at man maatte gaa ud fra, at Embedsmændene var ærlige og redelige. Hvis det betyder, at der ingen Kontrol skal være, ja, saa mener jeg, det er en stor Misforstaaelse. En Mand, der er under Kontrol, er virkelig ikke af den Grund stemplet som en uhæderlig Mand. Jeg har i 40 Aar været under Kontrol med min Embedsførelse og har aldrig følt det som en Fornærmelse, naar mine overordnede prøvede paa at kontrolere mig. Jeg har ogsaa haft lidt med offentlige Pengemidler at gøre og har virkelig aldrig følt det som en For-